

[Indenrigsministeren.]
 min Overvejelse. Det er et ret omfattende Spørgsmaal, og jeg staar nu lige foran Slutningen af disse Overvejelser, lige foran en Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg om denne Sag. Om denne Forhandling nu vil føre til andet Resultat end det, der naaedes ved Forhandlingen med Finansudvalgene i forrige Samling, kan jeg intet sige om. Den Bemyndigelse, jeg havde til at anvende § 5 i den rigsdagsløse Tid i Sommer, blev der ikke Brug for. Den findes altsaa ikke mere, og om man paa nærværende Tidspunkt vil give en yderligere Beføjelse til at bringe § 5 til Anvendelse i det Omfang, som i Indstillingen til mig fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg er foreslaaet, kan jeg, som sagt, ikke vide noget om.

Men er det ærede Medlem vis paa, at han fremmer en senere Behandling af denne Sag ved ind i disse Overvejelser at kaste Spørgsmaalet om Skattelettelse? (*J. Chr. Jensen:* Det har jeg ikke gjort, det er en Misforstaaelse.) Men her foreligger dog dette Lovforslag fra socialdemokratisk Side, det er dog ingen Misforstaaelse. Jeg synes ogsaa at erindre, at jeg finder det ærede Medlem som Medforslagsstiller. Er det ikke ogsaa rigtigt? Har det ærede Medlem saa ikke kastet ind i Behandlingen af denne Sag det nye Problem, hvor langt man kan naa gennem Skattelettelser? Er det ærede Medlem ikke klar over, at han ved at bringe Bestemmelser som dem, der her foreslaas, til Anvendelse paa Byggeriet i den kommende Tid, sænker Lejeniveauet saa langt ned, at Opgaven for Stat og Kommune med Hensyn til Byggeriet i 1923—26 bliver uløselig? Jo, saamænd er det ærede Medlem fuldkommen klar over dette, og derfor gentager jeg, hvad jeg sagde i Maj. Jeg tror, man havde tjent Sagen bedre ved at opsætte at forelægge dette Lovforslag, indtil der blev vundet Klarhed over, om og i hvilket Omfang § 5 kunde sættes i Anvendelse, og indtil man fik en større Klarhed, end man har i Dag, over, hvor langt ned det var muligt at naa, og dermed ogsaa Klarhed over, i hvilken Grad det er forsvarligt at anvende Skattelempelsebestemmelsen for at naa Maalet.

Det har de Herrer Forslagsstillere altsaa ikke haft Tid til at vente paa, og jeg tror, som sagt, de derved har gjort Sagen en daarlig Tjeneste, men paa den Opfordring, som her er givet, erklærer jeg mig gerne rede til ogsaa at forhandle med det Udvalg, som bliver nedsat til Behandling af denne Sag, om en Skattelempelsesordning som Led i Udformningen af de Bestræbelser, der skulde føre til at lette Prisen for Lejlig-

hederne i de dyrt opførte Ejendomme. Thi jeg er enig med de Herrer i, at med den synkende Indkomst og de øgede Vanskeligheder paa saa mange Omraader bliver det sværere og sværere at bære Byrden af den Husleje, som maa betales i de Ejendomme, der er opført i den Periode, for hvilken Statsboligfondsloven har været gældende. Men dette betyder jo paa ingen Maade, hvad det ærede Medlem Hr. Elgaard ogsaa pegede paa, at der er Plads for Selvtægt fra Beboernes Side, og de Personer, som har indladt sig paa dette, maa jo være klare over, at det kan faa Følger. Jeg maa ganske bestemt advare mod ethvert Forsøg paa Efterligning af det, der er foregaaet i en enkelt Boligforening, thi Følgerne vil ikke udeblive.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Den højtærede Indenrigsminister har misforstaaet mig, naar han tror, at jeg mente, at de to Ting skulde blandes sammen. Nej, jeg nærede Ængstelse for, at de skulde blive blandet sammen. Det er to af hinadnen fuldkommen uafhængige Ting. Naar den højtærede Indenrigsminister nærer den Betænkelighed, at den foreslaaede eventuelle Skattelettelse skulde sænke Lejen saa langt ned, at der blev Fare for, at det offentlige efter Statsboligfondslovens § 5 yderligere skulde komme til at bringe Lejen i de dyre Huse saa langt ned, saa er der ingen Grund til Ængstelse derfor. Desværre ligger Lejen i den langt, langt overvejende Del af disse Bygninger saa højt oppe, at selv om man bringer § 5 i Anvendelse fuldt ud, saa langt man har Lov til at støtte, kommer man ikke tilnærmelsesvis for den langt overvejende Del af Bygningernes Vedkommende ned til en Sum som den, her er Tale om.

Jeg vil gerne støtte den højtærede Minister i Bestræbelserne for, at der ikke sker Selvtægt. Jeg har i den store Organisation, som jeg er Formand for, Fællesorganisationen, gentagne Gange ved Cirkulærer gjort Medlemmerne opmærksomme paa, at de maa betale og skal betale, for Hjælpen kommer, det er et Løfte, der er givet gennem Loven, Forudsætningerne for, at dette Løfte skal indfries, er til Stede, og jeg er sikker paa, at det vil komme. Men jeg siger, at man kan ikke blive ved at betale, Bristepunktet er nær, og det er klogt for Stat og Kommune, der, som det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, har over 100